

РЕШЕНИЕ

№ 24850

гр. София, 26.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9332** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 8 от Преходните и заключителните разпоредби на АПК във вр. с чл.92, ал.13 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на В. К. Л. срещу отказ на секретаря на Район „Оборище“-СО за извършване на адресна регистрация на постоянен адрес на [улица], ет.6, ателие 2, обективиран в писмо изх.№ РОБ24-ГР94-905-/2/ от 19.09.2024г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен. Посочва, че е собственик на недвижимия имот и на 02.09.2024г. подал заявление, че желае адресът, на който се намира ателието да бъде вписан като негов постоянен адрес. На 16.09.2024г. изтекъл срокът, в който трябвало кмета на района да извърши адресната регистрация или да откаже писмено това. Посочва, че няма основание да бъде отказана регистрацията, тъй като чл.89, ал.1 и ал.2 ЗГР не съдържат императивно изискване постоянният и настоящият адрес на гражданите да е жилище по смисъла на ЗУТ, като се позовава на съдебна практика.

След подаване на жалбата /директно в съда/, с писмо изх.№ РОБ24-ГР94-905-/2/ от 19.09.2024г. на секретаря на Район „Оборище“-СО, жалбоподателят е уведомен, че не може да бъде извършена исканата административна услуга.

На основание чл.172, ал.3 АПК и т.8 от Постановление № 4 от 22.09.1976г. по гр. д. № 3/1976г. на Пленума на ВС, съдът приема, че е сезиран с жалба срещу изричния отказ.

В съдебно заседание направеното искане за отмяна оспорения отказ се поддържа чрез адв.Г., която излага допълнителни съображения в писмени бележки, които представя.

Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал до кмета на Район „Оборище“-СО заявление за вписване на постоянен адрес с рег.№ РОБ24-ГР94-905/02.09.2024г. за следния адрес: [населено място], [улица], етаж 6, ателие № 2.

Видно от представения по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 63, том II, рег.№ 12246, дело № 234/2018г. ателието е със застроена площ 47,81 кв.м и се състои от ателие с кухненски бокс, стая за почивка, баня с тоалетна, антре.

Последвало е постановяването на процесния отказ, мотивиран с обстоятелството, че ателието не представлява жилище по см. на Закона за устройство на територията и служи за творческа дейност, като има ясно разграничаване между вида на самостоятелните обекти в сграда, съгласно Класификатора за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Посочено е, че при извършване на адресна регистрация се спазват разпоредбите на Глава четвърта, Раздел I ЗГР и указанията, дадени с писмо рег.№ СОА21-ВК08-4489/1/ от 22.04.2021г. на кмета на СО и в случай, че жалбоподателят желае да извърши адресна регистрация на посочения адрес следва да извърши промяна предназначението на имота.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбата е допустима – насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт и от лице, което е негов адресат, в преклузивния срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК съдът приема, че той е издаден от компетентен административен орган, в предвидената писмена форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.92, ал.1 ЗГР адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето. Адресна регистрация според чл.91 ЗГР, е отразяване на постоянния и настоящия адрес на едно лице в регистъра на населението.

Адресът, според чл.89, ал.1 ЗГР, е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си. Според ал.3 на с.р. в зависимост от мястото, което описва, адресът може да включва и наименование на локализационна единица (площад, булевард, улица, жилищен комплекс, квартал и други), номер, вход, етаж, апартамент. Номерът на локализационната единица може

да се състои от комбинация, съдържаща до четири символа, като първите три задължително са цифри, а последният символ е буква. Входът се обозначава с една буква или с число до две цифри. Етажът се обозначава с число до две цифри. Апартаментът се обозначава с число до три цифри. Когато адресът е извън регулацията на населеното място, вместо данните по ал.3 се вписва името на местността от землището му – ал.4.

Постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението – чл.93, ал.1 ЗГР, а настоящ адрес е адресът, на който лицето живее – чл.94, ал.1 ЗГР, като той може да съвпада с постоянния /чл.93, ал.7 ЗГР/.

Според ал.5 на чл.89 ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, който трябва да съответства на адрес по чл.89, ал.5 – чл.90 ЗГР.

Не се твърди по делото [улица] да е изключен от адресите, на които може да бъде извършена адресна регистрация. Основанието, послужило за отказ за вписване на този адрес като постоянен адрес на жалбоподателя е мотивирано единствено с характера на притежавания от него недвижим имот, а именно, че същият не представлява жилище.

„Жилище“, съгласно легалната дефиниция по § 5, т.30 ДР ЗУТ, е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. Действително в процесния случай, обектът, който е посочен като жилище от жалбоподателя, е предназначен за задоволяване на други нужди – той е посочен в нотариалния акт като ателие, който обект обичайно е предназначен за творческа дейност. Предвид описанието на помещенията в него, този обект би могъл да задоволява и жилищни нужди, доколкото описаните помещения изпълняват изискванията за жилище по чл.40, ал.1 ЗУТ – според нея всяко жилище трябва да има самостоятелен вход, най-малко едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс и баня-тоалетна, както и складово помещение, което може да бъде в жилището или извън него. Именно с оглед това законодателят е приравнил ателиетата на жилища при определяне предназначението на една сграда – съгласно § 5, т.29 ДР ЗУТ "жилищна сграда" е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ; при определяне предназначението на сградата ателиетата се считат за жилища.

На следващо място следва да се посочи, че чл.89, ал.1 и ал.2 ЗГР не съдържат императивно изискване постоянният и настоящ адрес на гражданите да съвпада единствено и само с адрес на жилища по смисъла на § 5, т.30 ДР ЗУТ. Законодателят не въвежда с понятието за адрес задължение за лицето да посочи за свой адрес само "жилище" по смисъла на ЗУТ. Същото може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди, което тълкуване се извежда от употребата на съюза "или" в разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗГР – в този см. Решение № 5361 от 02.06.2022г. по адм. д. № 1739/2022г., III отд. на ВАС.

Следва да се посочи също така, че процесният адрес е вписан настоящ адрес на жалбоподателя от 13.09.2017г., видно от Удостоверение № 1019/13.09.2017г., поради което в случая е налице противоречие между позицията на органа, изразена в оспорения акт и действията му към 2017г., което от своя страна представлява

нарушение на принципа за последователност и предвидимост, регламентиран в чл.13 АПК.

По тези съображения съдът намери жалбата за основателна. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по производството, доказани в общ размер на 410 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. К. Л. отказ за извършване на адресна регистрация на постоянен адрес на [улица], ет.6, ателие 2, обективиран в писмо изх.№ РОБ24-ГР94-905-/2/ от 19.09.2024г. на секретаря на Район „Оборище“-СО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. К. Л. сумата в размер на 410 /четиристотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: